

VÉR GEORGINA MIRTILL
megalapozatlan

mutatóujjával összeköti anyajegyeid
megszületik belőlük a *megalapozatlan*
félelmek csillagképe

reggelente a hosszabb utat választod haza
felhevült testtel lépdelsz a sétálóutcán
január vége van piszkosszürke és hűvös a város
ebben a napszakban mégis van valami
romantikus báj

meg lehetett volna előzni ezt
összefogdosni és gombostűre szúrni
a gyomor pillangóit mielőtt jelentésekkel
telik meg ez a lakás is és emlékek maródnak
a belvárosi utcák macskaköveibe

VÉR Georgina Mirtill
(Győr, 1996)
szülővárosában él.
2007 óta ír, 2013-ban
publikált először, vala-
mint ebben az évben
jelent meg magán-
kiadásban nulladik
verseskötete *Epershake*
címmel.

igazán az övék

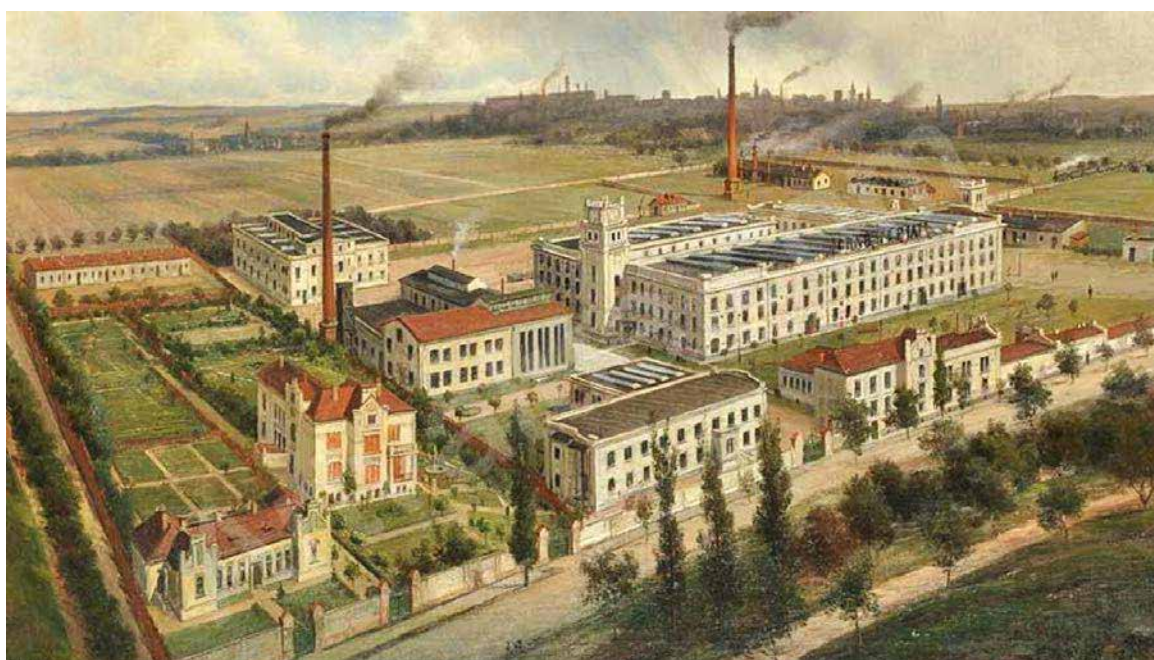
esténként madarakat esznek, hogy álmaik
röpte könnyű legyen. a halak reggelente
még köröznek a gyomorban, kinek hiányzik
a folytonos émelygés? pedig halhoz jutni könnyebb.
derékig gázolnak a sétálóutca vizében,
az egykori rakpartnál azon
versenyeznek, ki tud elég mélyre merülni,
hogy elérje az ágyúkat.

délután a káptalan-dombon szárítkoznak.
egyikük talpát felvágja egy csillogó, színes
üvegdarab, az alvadó vér sötétre festi a kéket.

éjszakánként a belvárosban kóborolnak,
téglával bedobott kirakatok pókhálóüvegén
kúsznak át, foszladozó fehér ruhákba
bújnak, és harsányan nevetnek valamin,
amit azelőtt vesztek el, hogy igazán
az övék lehetett volna.

A Vagongyár látképe egy 1902-ben postázott képeslapon.
A Magyar Vaggon- és Gépgyár r.-t. 1896. december 28-án alapították – 2 millió koronátókével és 1000 emberrel kezdte meg működését 1897-ben.

1905-ben Grab Miksa és fiai megalapítják a gyárat bőrvászon, viaszosvászon és linóleumpadló gyártásra. (Képeslap)